

bulletin pro naše příznivce

*Doprovázíme mladé lidi z dětských domovů, pěstounské péče
a ohrožených rodin na jejich cestě do samostatného života*

„NAŠE DÍTĚ“

*Láďa zjistil, že by finančně vyšlo lépe, kdyby se
jako otec do rodného listu zapsat nenechal*

KDO JSOU NAŠI KLIENTI?

Komu se vlastně věnujeme?

PAPEŽ FRANTIŠEK:

*Práce s mladými vás přivádí ke
společensky znevýhodněným*

PRÁCE = NEJLEPŠÍ VYNÁLEZ

O podpoře při hledání zaměstnání

BOJ O MÍSTO VE SVĚTĚ DOSPĚLÝCH

Někdy nás naši mladí opravdu překvapují

Úvodem

„...já si vaší práce vážím a trochu závidím ten tým, protože na sobě makáte a otevřeně spolu mluvíte. A to se málokdy vidí...“

Tak těchto pár slov mi při posílání své diplomky napsala známá do mailu. Zkoumala přínos naší práce v Kurzech přípravy na život pro naše klienty. Měla možnost vidět nás jako nezávislý pozorovatel zvenku. A dodala nám chuť do práce. Z jejích výzkumů totiž vyšlo, že naši klienti dopadají v životě přeci jen o dost lépe.

Zpátky ale k počáteční větě...Když jsem si ji v mailu četla, tak jsem měla na jednu stranu radost a na druhou jsem si v duchu říkala: “Milá zlatá, máš pravdu, vztahy v týmu jsou pro nás základní! Možná ale není vidět, že bychom taky občas rádi utekli.. Zvláště, když se nedaří... Naštěstí se to neděje. Potřebujeme jeden druhého, musíme se na sebe spolehnout. Bez vzájemné důvěry a respektu mezi sebou bychom těžko byli věrohodní pro své klienty. A těžko bychom jim mohli být skutečnou oporou. V něčem je to stejné jako v rodině. Na vztazích celá naše práce stojí. Nejsme „nejlepší“, ale chceme se snažit plnit slib, který jsme našim mladým před pár lety dali... Víme, že to není zadarmo. A nějak to s pomocí Vaší a pomocí Boží jde...”

Monika Peterková
ředitelka organizace, předsedkyně klubu

Obsah

(Stránky fungují jako odkaz)

Úvodní slovo, obsah	2
Dítě, které se narodí, je „NAŠE“	3
Komu se vlastně CDB věnuje?	4
Iva Zdražilová	5
Aktuality	6
Boj o místo ve světě dospělých	8
Práce je nejlepší vynález	9
K zamyšlení	10
Jak nás vidí naši mladí?	10
Závěrečné slůvko	11
Podporují nás, info	12

Dítě, které se narodí, je „NAŠE“

Obstát v dnešním náročném světě dá občas pořádně zabrat. Svě o tom vědí Láďa a Martina. Oba mají za sebou těžké dětství a dospívání. O milujících rodičích, kteří by je provázeli na cestě do dospělosti, si mohli nechat pouze zdát. Museli se naučit spoustu věcí sami, vydobýt si své místo v životě. Dnes tu stojí mladí lidé, kteří společně překonávají životní překážky a milují se. A co více, ze vzájemné lásky přišlo na svět děťátko...

Pamatuji si přípravy na příchod malé Martinky, jako by to bylo včera. V té době byli Láďa s Martinou z nejhoršího venku. Oba měli konečně zaměstnání, místo přežívání ve sklepě našli azyl v domě na půli cesty. „Za vodou“ však rozhodně nebyli. Museli pečlivě promýšlet každý výdaj ve svém rozpočtu.

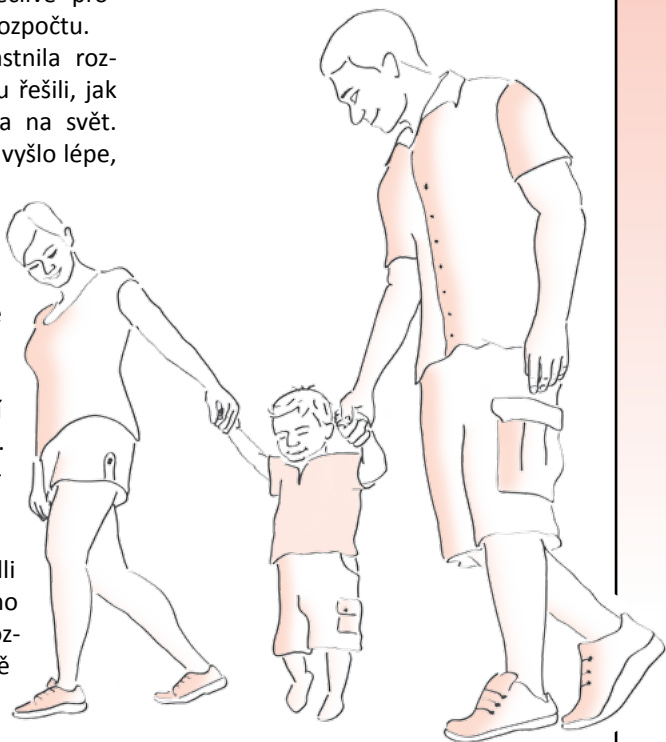
Jednoho dne jsem se zúčastnila rozhovoru, kdy Láďa s Martinou řešili, jak to bude, až přijde Martinka na svět. Láďa si zjistil, že by finančně vyšlo lépe, kdyby se jako otec do rodného listu zapsat nenechal.

Martina by tak byla vedena jako svobodná matka, samostatná žena. Měli by peníze navíc. S rozpaky jsem dále poslouchala. Martina si uvědomovala náročnost finanční situace, ale zároveň váhala. To zapírání a vůbec skutečnost, že malá Martinka tam Láďu mít jako otce uvedeného nebude, ji tížilo. Nahlédli jsme na pro a proti takového rozhodnutí a ten den se rozloučili. Náš rozhovor ve mně dozníval ještě dlouho.

Chápala jsem, že po tom všem, co jeden i druhý zvlášť, pak i společně prožili, řeší věci v životě jiným měřítkem, hodně zvažují...

Jaké bylo mé překvapení, když jsem za pár dní volala Láďovi kvůli jiné záležitosti. Najednou se zmínil, jak se s Martinou dohodli, že se jako otec dítěte do rodného listu uvést nechá. Řekl, že už je nebaví lhát kvůli penězům. Takhle to oba chtějí. Měla jsem obrovskou radost – shodli se na tom společně, vzali odpovědnost do svých rukou. Udělali něco, v čem jim bude dobře, vědomi si toho, že to nebude snadné... Dnes je to „jejich“ Martinka.

Anežka Moravcová

Komu se vlastně Centrum Don Bosco věnuje?

Na otázku, jak si představujete našeho typického klienta z dětského domova, byste možná odpověděli, že je to nenápadný plachý člověk krčící se někde v koutě, prostě chudák. Ano, může tomu tak být. Skutečnost je však mnohdy jiná.

Zkuste si představit někoho, koho potkáváte v sousedství, někoho, kdo vás nepozdraví, chová se hrubě, pouští si muziku na plné pecky a nezajímá ho, že ruší klid obyvatel domu. Možná je to celá rodinka.

Ne soucit a lítost, ale přijetí člověka a schopnost vidět a ocenit drobnosti, které se mu daří.

To také může být profil našeho klienta, dítěte či mladého člověka, který vyrostl v nezdravém zázemí, v umělém prostředí ústavní péče, nebo nezažil úplné přijetí v pěstounské rodině. Zkusili jste si někdy představit životní příběh tohoto člověka? Jaké asi prožil dětství? Kdo jsou jeho rodiče? A jaké s nimi měl vztahy? Možná byl odmítaný svými nejbližšími, a tak se i v dospělosti chová tak, aby odmítaný jednou pro vždy byl. Vzbuzuje ve svém okolí postoj opovržení, aniž o tom mnohdy vědomě ví. Jeden váš úsměv, milý pozdrav a slušné vysvětlení, aby po desáté večer ztlumil hudbu, protože byste si rádi užili chvilku klidu, by mohlo mnohé změnit.

Ne soucit a lítost, ale přijetí člověka a schopnost vidět a ocenit drobnosti, které se mu daří. Když si vyjednáte klid, pak se můžete nechat unést myšlenkami do dětství a uvědomit si, jaké dary jste od svých rodičů získali. Na první pohled se mohou zdát zcela obyčejné...

Katka Hubáčková

Představení týmu Centra Don Bosco

Mgr. Iva Zdražilová

- 26 let, pochází z Možděnice
- Má ráda hudbu, filmy, cestování, knížky či vaření
- V CDB pracuje od října 2013

Hned ze začátku se vrátím do října minulého roku, kdy jsi se hlásila k nám do týmu. Co tě zaujalo na naší organizaci?

Centrum Don Bosco jsem znala už dříve. Už během studia jsem měla zájem chodit do CDB na praxi v rámci školy. Bohužel mi to v té době nevyšlo. Na CDB mě zaujala především činnost organizace. Zkušenosti jsem měla zatím s organizacemi, které se věnovaly dobrovolným aktivitám pro děti apod. Ale služby, které poskytuje CDB se jen tak nevidí a myslím si, že jsou velmi potřebné.

V této chvíli u nás pracuješ už déle jak půl roku. Jaké máš zatím postřehy či zkušenosti? Díky této práci jsem především zjistila, jak důležitý je dobrý pracovní kolektiv. Začátky v práci nejsou jednoduché a já měla to štěstí, že jsem se s čímkoliv mohla obrátit na své zkušenější kolegy. Ať už se jednalo o věci technické, tak i při práci s klienty

Po odchodu Ivy Němcové na mateřskou dovolenou jsi převzala část jejích povinností, včetně nezbytného papírování. Zvládáš i tohle?

Nikdy mi nevadilo, jak se říká „hrabat“ se v papírech, takže jsem tyto povinnosti převzala docela s chutí. Teď s odstupem času musím říci, že jsem byla docela ráda, že jsem tyto činnosti okolo papírování převzala brzy, ještě v době, kdy jsem nebyla úplně vtažena do sociální služby a do práce s klienty. Myslím, že by se mi tato práce těžko opouštěla.

Co tě motivuje k práci, kterou děláš?

Musím se přiznat, že když jsem nastupovala do práce, měla jsem strach. Strach z nového

prostředí, z pracovního režimu, ale především z práce s klienty. Každý je přeci jiný a každý potřebuje individuální péči. Po několika týdnech jsem se ale ujistila v tom, že tohle je ta práce, které se chci věnovat a že jsem se vydala tím správným směrem. To je pro mě ta největší motivace.

Kdyby se někdo zajímal o práci s mládeží, jaké myslíš, že by měl mít vlastnosti a co bys mu doporučila?

Je těžké takhle říct, jaké by měl mít člověk, co pracuje s mládeží, vlastnosti. Myslím, že každá vlastnost může být v určité situaci užitečná a prospěšná. Ale nejdůležitější je podle mě si na nic nehrát a být sám sebou. I když na to někdy děti nevpadají, jsou velmi vnímavé a prokousnou vás během pár chvil. A když si uvědomí, že si hrajete na někoho jiného, je pak velmi těžké získat si jejich důvěru, bez které se tato práce neobejde.

Je něco, co bys chtěla sama dodat či vzkázat našim čtenářům?

Určitě bych chtěla hlavně poděkovat, protože jestli čtou tenhle rozhovor, je jasné, že se jim do ruky dostal náš Bulletin a z toho vyplývá, že se o naší organizaci a naši práci zajímají. Takoví lidé, jsou pro nás velmi důležití, protože nám vyjadřují svojí podporu.

Práce u nás je náročná časově i psychicky. Jak nejlépe trávíš volný čas?

Energii nabírám především doma, kde můžu trávit čas s rodinou. Jsme velká rodina, takže když se všichni sejdeme, je to pěkný rachot, ale i tak je to pro mě čas, který беру jako něco vzácného a užívám si ho. Hodně času trávím s přáteli. A pokud nemám náladu chodit mezi lidi, je mým nejlepším společníkem knížka nebo nějaký pěkný film.

Vojtěch Peterka

V příštím čísle se můžete těšit na rozhovor se sociální pracovnící

Mgr. Veronikou Héňkovou, DiS.

Co se u nás událo

Oboroh

V prosinci jsme pro ty, kteří podporují naši činnost ať už svými dary, nasazením ve svém volném čase, spoluprací, modlitbou nebo mnoha dalšími způsoby, připravili koncert folkrockové skupiny Oboroh. Po něm následovalo malé pohoštění pro naše dobrodince. Výtěžek z akce a následná sbírka v kostele sv. Václava po koncertě byl určen na podporu naší činnosti.

ING Bank

Poctou se pro nás stalo vítězství v hlasování zaměstnanců ING Bank v rámci ING Bank Fond Nadace Terezy Maxové, kteří podpořili naše kurzy, zaměřené na pomoc dětem při přechodu z ústavní výchovy do běžného života.

„Ve druhém grantovém kole u našich zaměstnanců nejvíce zabodoval projekt ‚Kurzy přípravy na život‘ Centra Don Bosco – Salesiánského klubu mládeže. Ten má děti v rámci série 7 víkendových setkání učit dovednostem potřebným pro úspěšné zvládnutí přechodu z ústavní péče do běžného života, například umění hospodařit s penězi a další oblasti základní finanční gramotnosti.“ uvedl Libor Vaníček, ředitel retailové části ING Bank.

Beseda s vysokoškoly v pardubickém „spolčů“

Naše kolegyně Anežka Moravcová byla požádána, aby přišla mezi pardubické vysokoškoly a popovídala o tématu doprovázení mladých lidí z dětských domovů.

Toto setkání se uskutečnilo na konci února a přítomným vysokoškolákům přiblížila naši práci v Centru Don Bosco.

Ples na moři

Naše Kurzy přípravy na život se rozhodli podpořit skauti a skautky z Proseče a to prostřednictvím získaného výtěžku z plesu, který každoročně pořádají. Tuto událost si někteří z nás nemohli nechat ujít a na zmíněný ples se osobně vydali. Milým skautům

musíme vyseknout velkou poklonu: za perfektní organizaci, za jejich podporu, milé přijetí a velmi milou atmosféru, která na plese vládla. **Děkujeme!**

Facebook.com/dozivota

Snažíme se „jít s dobou“ a proto využíváme sociální síť Facebook, na které můžou naši příznivci najít aktuality z našeho dění.

Mavo

Odstartovali jsme ve spolupráci se společností MAVO-Vzdělávání, s.r.o. druhé kolo projektu Evropského sociálního fondu nazvaného „Získej práci, co tě baví“. Přihlášení zájemci mají možnost získat zaměstnání na jeden rok a případně si doplnit vzdělání rekvalifikačním kurzem. To vše za podpory pracovníků Centra Don Bosco. Samostatný článek o podporovaném zaměstnání naleznete na str. 9

KB Jistota

Monika Peterková měla tu čest za naše CDB převzít šek na 55.000 Kč od Nadace Komerční banky – Jistota v rámci projektu Srdeční záležitost přímo v jejím sídle v Praze. „Patronem“ našeho projektu, ze kterého bude pokryta část nákladů na Kurzy přípravy na život, je pan Jan Bednařík, pracovník KB v Odrách.

Ocenění dobrovolníků

3 naši dobrovolníci byli oceněni na Galavečeru dobrovolníků v režii Kolalice nevládek Pardubicka, Pardubického kraje a Europe Direct Pardubice, přičemž Marie Moravcová dostala za 6 let dobrovol-

Mája Moravcová

Luboš Daniš

Eva Laštovková

nické práce zvláštní cenu radního Pardubického kraje Pavla Šotoly.

Narození Honzíka

Naši kolegyni Ivě Němcové a jejímu manželovi se 7.4. narodil malý Honzík. Všem přejeme hodně štěstí a zdraví.

Přijetí nového pracovníka

V květnu jsme přijali novou kolegyni Mgr. Veroniku Hénkovou, DiS.

Boj o místo ve světě dospělých

„Měj odvahu se zeptat, když něčemu nerozumíš“ slýchává Helenka v posledních týdnech celkem často. Věta pro povzbuzení je na místě, vždyť v kuchyni je třeba se otáčet. K tomu práce v novém prostředí mezi tolika dospělými. Helenka si nevěří, je nejistá. Vedle ocenění od vedoucích, že jí práce jde od ruky a je na ni spolehnutí, zaznívá i povzbuzení: „Mluv nahlas, není tě slyšet“.

Hurá!...Mladé romské slečně se konečně povedlo najít si práci a teď se drží zuby - nehty, aby vydržela. Je radost ji slyšet, jak vypráví, co dělá... Jak den za dnem roste kvalita jídla, které sama uvařila. Postupně

si zvyká na ranní vstávání v půl čtvrté. Do práce si jídlo nosí v plastové krabičce, protože obědy přímo v restauraci jsou pro ni zatím moc drahé. Ještě v době jejího pobytu v dětském domově to vypadalo, že po dovršení 18 let odsud odejde bez vyučení k původní rodině. Zde by podporu v hledání práce nedostala. Přesto se nakonec Helenka vyučila kuchařkou. Se smíšenými pocity odhodlání i nejistoty v komunikaci se po vyučení přestěhovala do domu na půli cesty a začala si hledat práci. Podporovali jsme ji, nebyla na to sama, ale překážek, osobních nejistot a neúspěchů bylo víc, než dokázala překonat. A tak Helenka v hledání práce postupně polevovala, dny se začaly plnit bezradností a lenošením, až nakonec přestala věřit, že by práci mohla najít a tím se mohla osamostatnit. Postupně začala přivykat životu ze sociálních dávek a přežívání ze dne na den.

Nevzdali jsme to s ní a díky tomu jí skoro po roce neúspěšného hledání svítla naděje. Dostala šanci uchytit se natrvalo v restauraci, kde je dostatek práce i dobrá parta lidí. Musí jen vydržet a vzít svůj dospělácký život zase o kousek víc do svých rukou. A já jako její doprovázející chci věřit, že to půjde a že společně to zvládneme. Tak nám držte palce!

Jiří „George“ Woclawek

Práce je nejlepší vynález

Nedávno jsem kdesi zahlédla motto „Práce je nejlepší vynález“. S pomyšlením na naše mladé, které doprovázíme, jsem si uvědomila, že mít zaměstnání, je skutečně „výborným vynálezem“. Poskytovat podporu při hledání zaměstnání mladým lidem odcházejícím z dětského domova je jedním z podstatných bodů naší činnosti. V návaznosti na to jsme se vloni na jaře pustili do spolupráce se společností MAVO-Vzdělávání, s.r.o. Můžeme tak několika mladým lidem nabídnout při hledání zaměstnání kromě naší spolupráce další bonusy.

Jedná se o projekt financovaný Evropským sociálním fondem. Projekt je nazván „Získej práci, co tě baví“ a je realizován od května 2013 do dubna 2015. Účastníci prošli ve dvou kolech týdenním motivačním školením a pracovní diagnostikou. Dostali také příležitost doplnit si vzdělání, které šanci nalézt vhodné zaměstnání zvýší. Účastníci získávají pracovní smlouvu minimálně na jeden rok s finančním příspěvkem pro zaměstnavatele. Podporu nabízí pracovníci Centra Don Bosco nejen ve fázi (někdy strastiplného) hledání,

ale i v průběhu zapracovávání a fungování na novém pracovním místě.

V projektu je nyní zapojeno 8 mladých lidí. Někteří již zaměstnání mají, někteří z nich využili doplnění vzdělání (např. získáním řidičského oprávnění nebo školením na práci s manipulační technikou, atp.), jiní jsou na startovní čáře a tvoří životopis.

Na cestě za zaměstnáním je plno pádů, mnoho odmítnutí a náročných chvil, které se nabízí k poznávání sebe sama. Avšak ani podpis pracovní smlouvy není vítězstvím. Je to začátek náročného maratону, kdy je třeba vynaložit mnoho energie na udržení místa: na brzká vstávání, na plnění pracovních norem a povinností, na zvládání vztahů na pracovišti, které jsou leckdy komplikované.

Odměnou pak nejsou pouze vydělané peníze na živobytí, ale také zážitek úspěchu, který přináší radost nejen našim mladým přátelům, ale i nám. Práce je nejlepší vynález.

Katka Hubáčková

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

PROJEKT „ZÍSKEJ PRÁCI, CO TĚ BAVÍ“ (CZ.1.04/3.3.05/96.00215) JE FINANCOVÁN
EVROPSKÝM SOCIÁLNÍM FONDEM A STÁTNÍM ROZPOČTEM ČR.

K zamyšlení

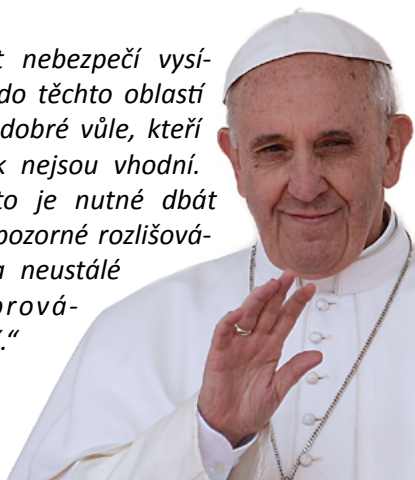
„...Práce s mladými vás přivádí také ke společensky znevýhodněným...“

řekl papež František k účastníkům XXVII. Generální kapituly Kongregace salesiánů Dona Bosca v Římě dne 31.3.2014

A pokračoval:

„Pomysleme na rozšířený problém nezaměstnanosti, který s sebou nese mnoho negativních důsledků. Pomysleme na závislosti, kterých je bohužel celá řada, odvíjejí se však z jediného kořene, jímž je nedostatek pravé lásky. Vycházet vstříc mladým lidem na okraji společnosti si žádá odvahu, lidskou zralost a mnoho modliteb. K této práci je nutné vysílat ty nejlepší! Zdůrazňuji: nejlepší! V návalu entusiasmu se může ob-

jevit nebezpečí vysílat do těchto oblastí lidi dobré vůle, kteří však nejsou vhodní. Proto je nutné dbát na pozorné rozlišování a neustálé doprovázení.“

Jak nás vidí naši mladí?

Pavel:

„Don Bosco pro mě znamená poznání nových lidí, zkušeností a mých dovedností. Na život mě CDB připravilo už jenom tím, že mám kontakty na úřad a další věci.“

Martina:

„Jsem vděčná za to, že nám pomáhají, když chceme odejít z DD nebo hledáme práci. Když nemáme kde bydlet, tak nám pomůžou najít nějaké bydlení.“

Blanka:

„Pomáhají do života, pomáhají mi s prací a osobními problémy.“

René:

„Centrum Don Bosco znamená rozhled, důvěru a pevný základ. Uvědomuji si zde hodnoty své i svých bližních, hodnotu každé lidské duše. Získávat a dávat, naslouchat a rozdávat lásku. CDB mě učí vnímat svět jinak.“

Petr:

„Cením si na Centru Don Bosco, že tady mám útočiště, hodně se tady člověk naučí, mám tady přátelé. Cením si v Centru Don Bosco pracovnice Katky Hubáčkové, která mě vždy podrží, když mi je nejhůř. Díky Centru Don Bosco jsem osobnost.“

Slovo závěrem

...Znejistělá budoucnost je velkým problémem...Určité kategorie lidí jako by nikdo nepotřeboval. Společnost se totiž rozvíjí způsobem, který je založený na vědě. Ti, kteří mají dostatečné IQ, se umějí prosadit a mají dojem, že všechno je v pořádku. Pak jsou ale lidé, kteří „nenacházejí místo na slunci“ – a to nejen v práci... Celý svět je pro ně tak složitý, že se v něm neumějí vyznat – hledejte v tom pak štěstí! Je stále složitější se v takovém světě socializovat...”

Lubomír Mlčoch

Když čteme výše uvedené řádky, je nám jasné, že tato slova patří i našim mladým. Většina z nich bojuje o své místo na slunci opravdu statečně. Přitom nemá nikoho blízkého za zády a často je to opravdu nadlidský úděl. Často se ptám sebe sama, zda bych vůbec byla podobné situace schopna ustát.

A tak nás těší, že přibývá lidí, kteří jsou ochotni nám pomáhat – podporují nás lidsky, finančně, prakticky i duchovně. Přibývá i těch, kteří jsou ochotni pomoci i s tzv. sociálním začleňováním. Jsou ochotni někoho zaměstnat, nabídnout skromné ubytování, přijmout do svého spo-

lečenství nebo poradit, jak se starat o miminko. A to je opravdu potřebné. My jsme schopni být jakousi „spojkou“ mezi klientem a dobrodincem, nést určitou zodpovědnost a spolupráci garantovat, protože se s našimi mladými dlouhodobě známe. Zažíváme tak společně smysluplnost našeho snažení. Pomáhá nám to k „vyjití se zahleděnosti do sebe“, po kterém tak často volá náš milý papež František.

Za celý náš tým přeji všem našim dobrodincům krásné léto, kus zaslouženého odpočinku a hezký čas s blízkými lidmi!

Monika Peterková

Tým Centra Don Bosco

Podporují nás

NADAČNÍ FOND J&T

KONTO VEŘEJNÉ SBÍRKY: 2120456028/5500

Cílem bulletinu pro příznivce CENTRA DON BOSCO SKM je **představovat aktivity, posláni i příběhy klientů této organizace. Běžné veřejnosti chceme přiblížit problematiku ústavní výchovy a zejména odchodu z ní.** Chceme tak připravovat prostředí, které více chápe životní cestu mladých, jejichž rodiče pro ně nechtějí, neumí nebo nemohou být oporou. **Zároveň touto cestou chceme získat podporu a zájem o to, co pro děti z ústavní výchovy děláme. Pokud Vás tato problematika zaujala a rádi byste se o našich aktivitách dozvěděli pravidelně, kontaktujte nás - budeme Vám zasílat náš bulletin. Můžete nás také pravidelně podporovat, rádi Vás pak pozveme na akce určené pro naše dárce.**

bulletin pro příznivce CENTRA DON BOSCO SKM

informační občasník občanského sdružení CENTRUM DON BOSCO Salesiánský klub mládeže, který vychází dvakrát v roce (červen, prosinec).

Vydává: CENTRUM DON BOSCO SKM

Grafika, ilustrace: Vojtěch Peterka

Odpovědný redaktor: Iva Zdražilová

Tel: 774 545 013

E-mail: zdrazilova@dozivota.cz

Zborovské nám. 2018
530 02 Pardubice

www.dozivota.cz

naceste@dozivota.cz

www.facebook.com/dozivota

